

dukter. Vi mener, det bør være muligt at finde organisationer i den tredje verden, der på troværdig måde kan garantere, at produkterne er økologiske, således at f.eks. kaffen kan eksporteres færdigpakket til Danmark.

Der næst ser vi gerne, at der nedsættes et regeludvalg, sådan som det er foreslået af Landsforeningen Økologisk Jordbrug. Regel- og mærkningsdiskussionen bliver næppe mere enkel i fremtiden, tværtimod. I den forbindelse mener vi også, at forpligtelsen til at høre det økologiske fødevareråd i sager, der omhandler tilskud til fremme af økologisk produktion, bør tydeliggøres.

Med den nye lov får ministeren mulighed for at fastsætte regler for økologisk primærvirksomhed inden for fiskerisektoren. Hvad det dækker over, vil vi godt have lidt nærmere belyst under udvalgsarbejdet. Økologibegrebet har jo indtil nu været knyttet til den økologiske jordbrugsproduktion med krav om, at der bl.a. ikke måtte anvendes pesticider og kunstgødning. Disse regler er jo ikke umiddelbart anvendelige på fiskeriområdet. Det handler mere om fangstmetoder, energiforbrug osv.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes aktionsplanen for fremme af den økologiske fødevarereproduktion, en plan, der med SF's aktive medvirken nu i al væsentlighed er blevet gennemført. Derfor vil vi gerne drøfte med regeringen, om tiden ikke er moden til at igangsætte udarbejdelsen af en ny aktionsplan for økologi, der tager fat på de udfordringer, som økologien kommer til at stå over for i det nye årtusinde.

Som det fremgår, er SF positiv over for det fremsatte lovforslag, og vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet.

Christian Mejdahl (V):

I bemærkningerne til lovforslaget kan vi se, at der ved udgangen af 1997 var 1.620 autoriserede økologiske bedrifter i Danmark. Vi ved også fra dagspressen, at efterspørgselen på de økologiske varer i hvert fald på visse områder er stor.

I Venstre mener vi, det er godt, at forbrugere kan få de varer, som de efterspørger. Der skal være valgfrihed. Forbrugere skal også have en garanti for og en tillid til, at når de køber økologiske produkter, så er det økologiske produkter. Lovforslaget lægger da også stor vægt på kontrolforanstaltningerne.

Vi mener så til gengæld også, at det er forbrugere, der skal betale kostprisen på de økologiske varer. Sådan er det ikke i dag. For det første gives der betydeligt større tilskud til økologisk produktion end til fødevarereproduktion i øvrigt. For det andet bruges økologiske produkter ofte som tilbudsvare i forretningerne, fordi det er et godt trækplaster.

Disse forhold forrykker markedsbalancen, og det skal både producenter og forbrugere have for øje, hvis det en dag skulle blive hverdag igen. Det fremmer jo også efterspørgslen, når man rundt om på de offentlige institutioner politisk beslutter sig for at købe økologisk.

Men hensyn til lovforslaget mener vi i Venstre, at det vil være fornuftigt nok at samle det her område i en lov, som der nu lægges op til. Men vi er bekymrede over alle de ministerbemyndigelser, den indeholder. Vi vil under udvalgsarbejdet stille spørgsmål om, hvordan disse bemyndigelser tænkes udmøntet, og § 9 er måske den allerværste paragraf. Det er dér, hvor det står, at kontrollanter uden retskendelse kan kontrollere hvad som helst. Men den vender vi tilbage til under udvalgsarbejdet.

Jeg tvivler på, at loven kan gøres færdig til ikrafttrædelse den 1. marts i år, som der står, men det får vi så se. Vi vil ikke forsinke udvalgsarbejdet unødigt, kun have de her dunkle punkter belyst fyldestgørende.

Ulla Solvang (RV):

Da fru Vibeke Peschardt ikke kan være til stede, skal jeg fremføre hendes ordførertale.

Danmark var det første land i verden, der vedtog en lov om støtte til økologisk landbrug. Det betyder, at vi fik en statskontrolleret økologisk produktion, og at fødevarerne kunne mærkes med det statsgaranterede Ø-mærke. Denne statsgaranti har været af uvurderlig betydning for troværdigheden af de økologiske fødevarer og dermed for den positive udvikling af økologisk landbrug her i landet.

For Det Radikale Venstre er det derfor afgørende at bevare og udvikle den troværdighed, der ligger i Ø-mærket. Der må ikke herske den mindste tvivl om, at en vare, der bærer Ø-mærket, nu også er økologisk. Derfor skal der gøres kort proces over for enhver, der forsøger at svindle, hvad enten det sker i produktions-, forarbejdnings- eller omsætningsledet. Det kræver, at kontrollen er effektiv, og at der er hjemmel til at skride ind med passende sank-